

Obrzęd pobłogosławienia, czyli poświęcenia nowych szat kapłańskich, to znaczy sticharionu, epitrachelionu, pasa, narękawków i felonionu

Przed królewską bramą na przygotowanym stole kładzie się nowe szaty, przyniesione dla poświęcenia, kapłan w epitrachelionie i felonionie wychodzi z kadzielnicą przez królewską bramę, okadza szaty i zaczyna jak zwykle:

Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojciec nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Panie, zmiłuj się (**dwanaście razy**). Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu (**trzy razy**).

Psalm 132:

O, jak dobrze i jak pięknie, gdy bracia mieszkają w zgodzie. Jest to jak olejek na głowę, co spływa na brodę, brodę Aarona, co sięga brzegu jego szaty. Jest jak rosa Hermonu, która spływa na góry Syjonu, tam bowiem Pan zsyła błogosławieństwo i życie na wieki.

Chwała, i teraz. Alleluja (**trzy razy**).

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie Boże wszechwładny, który od początku czynisz wszystko pożyteczne dla rodzaju ludzkiego, który świątynie uczynione ręką ludzką ku czci Twego świętego imienia i ku Twojej chwale poświęcane zechciałeś nazwać miejscem Twojej chwały, i Twemu słudze Mojżeszowi nakazałeś przygotować szaty arcykapłańskie, kapłańskie i lewickie oraz inne różnorakie ozdoby do wspaniałości i piękna świątyni oraz Twego ołtarza, usłysz teraz łaskawie nasze modlitwy, i te szaty (**tu wymienia ich nazwy**) przygotowane ku czci i chwale Twego najświętszego imienia i ku upiększeniu i wspaniałości sług Twego świętego ołtarza, i Twoich świętych Tajemnic, przeze mnie, pokornego i niegodnego Twego sługę, pobłogosław, oczyść i poświęć, aby były godne służenia świętym Twoim Tajemnicom i wszelkiej chwale najświętszego Twego imienia, a Twoim sługom, który będą je zakładać, niech będą ku wybawieniu i opiece przed wszystkimi atakami i pokusami wroga, ku Twojej przyjemności i godnemu służeniu Twoim świętym Tajemnicom, ku zdobywaniu Twojej łaski i miłosierdzia. Łaską i szczodrobliwością, i przyjaźnią do człowieka Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogosławiony z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan skłania głowę i cicho odmawia tę modlitwę:

Władco Boże wszechwładny, Dawco wszystkich dóbr i Źródło uświęcenia, wejrzyj teraz na nasze błaganie i te szaty, przygotowane dla upiększenia i wspaniałości Twoich sług, pobłogosław, uświęć i poświęć łaską Najświętszego Twego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, aby wszyscy je zakładający godnie służyli świętym Twoim Tajemnicom i zawsze podobali się Tobie.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś naszym uświęceniem i Tobie chwałę oddajemy z Jednorodzonym Twoim Synem, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan bierze wodę święconą i kropi nią szaty, mówiąc:

Poświęcane są te szaty (tu wymienia ich nazwy) łaską Najświętszego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen (trzy razy).

Jeśli ma odprawiać Liturgię, to nie wygłasza rozesłania, a sam kapłan wnosi szaty do świętego prezbiterium, zakłada je i odprawia Liturgię. Jeśli natomiast nie będzie odprawiał Liturgii, to wygłasza zwykle rozesłanie dnia, wnosi szaty do prezbiterium i składa na świętym ołtarzu.